

Doba koronavirová aneb jak na ni

V době, kdy píšu tyto řádky, se nacházíme uprostřed nouzového stavu pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s výskytem koronaviru, označovaného jako SARS CoV-2, vyhlášeného usnesením vlády z 12. března 2020. Usnesení je dále rozpracováno dalšími usneseními vlády o přijetí krizových opatření, nařízením vlády o povolání vojáků a příslušníků Celní správy k plnění úkolů Policie a jistě dalšími předpisy, které budou následovat, z nichž nejvíc se všichni těšíme na ty, jež nouzový stav ukončí. Co je koronavirus, není třeba vysvětlovat, s tímto pojmem se setkáváme na každém kroku. Dokonce tak často, že jsem si z pilnosti tipnul, že to je asi nejfrekventovanější výraz na internetu vůbec a tím pádem překoná i dosavadního šampióna, jímž byl sex. K mému zklamání jsem se netrefil, protože skóre je 227 miliónů u koronaviru a 4,610 miliardy u dosavadního šampióna. Takže tady vidím první paradox. Lidé odsouzení do karantény pro koronavirus navyšují počty sledovanosti svému soupeři. Navzdory tomuto výsledku zůstávám u vybraného tématu dle nadpisu.

Pro úspěšné přežití se všichni máme řídit řadou příkazů, doporučení, výzev i rad, jichž je skutečně mnoho, a kdybych je měl všechny vyjmenovat, tak opět nedám prostor jiným příspěvkům, takže jen k těm nejdůležitějším:

1. Mýt si ruce vodou a mýdlem a navíc je dezinfikovat. Teplota vody není stanovena, čím teplejší, tím asi lepší, ovšem nedoporučuji vařící vodu. V takovém případě sice možná spálíte viry, ale i s pokožkou a pak sice neskončíte na infekčním oddělení, nicméně na oddělení popálenin rovněž žádná švanda není. Čím častěji si člověk ruce myje, tím lépe. Optimální by tak mohlo být provádět tuto činnost nepřetržitě, ovšem vzhledem k nedostatku srážek a nutnosti šetřit vodou je to diskutabilní. K dezinfekci se použije vše, co je k dostání, což momentálně není téměř nikde, a tak doporučuji prostudovat recepty našich prababiček i jejich dcer.

2. Nesahat si na obličej, neboť rukama si infekci přeneseme nejčastěji z kontaminovaného předmětu do očí, nosu nebo úst. Ideální by bylo si ruce svázat nekontaminovaným provazem za záda, případně nasadit želízka. Nevýhodou je pak stálá nutnost asistující osoby, která jen těžko dodrží příkaz pod bodem 4 níže. Další možností jsou rukavice, nejlépe gumové či plastové jednorázové. Lyžařské jen v případě, že budou pravidelně vyvařovány a rovněž za předpokladu, že se koronaviru zbavíme před horkým létem, jinak hrozí úpal a úžeh.

3. Nosit roušku (pod heslem má rouška chrání tebe, tvá mě) nebo cokoliv, co zakrývá nos a ústa. Chirurgické roušky vám dávají pocit důležitosti, a pokud se s nimi projdete po nemocnici, vzbuzujete respekt u pacientů i pomocného personálu, o sestřičkách ani nemluvě. Pro větší efekt mohu doporučit si jemně potřísnit gumové rukavice krví či červeným inkoustem, event. i chirurgickou zástěru. Jiné roušky domácí výroby lze ušít z libovolného materiálu a tak mají výhodu, že je lze sladit s barvou ostatního outfitu neboli lidsky řečeného oblečení. Existují rovněž roušky bederní, ale s těmi na ulici neuspějete.

4. Dodržovat odstup od ostatních jedinců minimálně 2 metry. Zde se údaje liší, někde se uvádí 1 metr, jinde 3, tak jsem zvolil jako vždy zlatý střed. Někdy je ovšem respektování tohoto pravidla v praxi poněkud obtížné. Nepůsobí dobře, když v tramvaji, jezdící v prázdninovém jízdním řádu, odměřujete bezpečnou vzdálenost od ostatních nevrlych cestujících, kteří jsou už dostatečně

vystrašení tím, že si nemohou dovolit cestovat vlastním autem a musí riskovat virovou nákazu v MHD. Ještě horší je situace v metru, kde se zřejmě tunely viry jen hemží, nicméně to většinu národa až tolik netrápí a řada lidí to těm zatraceným Pražákům přeje. Zvláště těm, kteří mají tu drzost trávit karanténu na svých chalupách, chatách, zámcích a jiných pomnících pražské zpupnosti, takto ohrožujících venkovské obyvatelstvo šířením viru do jejich končin. S odstupem je problém i v ulicích, kde se lidé pohybují nekontrolovaně sem a tam a je velmi obtížné za nimi běhat s rozkládacím metrem nebo snad dokonce pásmem ve snaze upřesnit rozestupy. Někdy tak nezbyvá, než se spokojit s odhadem a zejména předvídat, na kterou stranu se dotyčná osoba pohne. Zde je namístě varovat zvláště před osobami silně podnapilými a počítat u nich spíše s chůzí typu slalomu. Nejtěžší je si udržet odstup od osob blízkých, nicméně s ohledem na vysokou úmrtnost kvůli koronaviru a množství nařízených karantén se domnívám, že by nedobrovolný pobyt manželských i jiných párů v domácím prostředí měl být bezpodmínečně využit k obnovení nárůstu obyvatel Evropské unie.

5. Řádně identifikovat a označit okolní povrchové materiály s cílem zamezit jejich dotyku v době, kdy ještě mohou být kontaminovány virem. Nejde o nic snadného, materiálů je mnoho a příslušných znalců málo. Většina z nás sice pozná papírový karton, na němž vir přežije prý 1 den, dřevo (3 dny), bankovku (1 den bez ohledu na její nominální hodnotu) nebo plast (3 dny), ale co takový hliník (2-8 hodin), latex (pod 8 hodin), měď (4 hodiny) nebo termoplast (16 hodin)? Tady už situace vyžaduje opravdového experta. Po správné identifikaci opatříme daný materiál po dotyku cedulkou, kdy k dotyku došlo a znovu se dotýkáme až po uplynutí doby rizika. U materiálu v podobě lidské kůže jsem dobu udržitelnosti koronaviru neobjevil, a proto nedoporučuji se dotýkat opakovaně žádných míst, byť sebeoblíbenějších.

6. Pokud možno nikam necestovat s výjimkou práce a nákupu potravin nebo léků. Procházky zatím zakázány nebyly, samozřejmě v rouškách či jiné ochraně. V této souvislosti bych chápal smysl roušek v lokalitách, kde se lidé vyskytují či - v rámci právnícké opatrnosti uvádím - mohou vyskytnout, avšak pokud se někdo pohybuje v lese či na krkonošské magistrále, kde není ani živáček, smysl roušky mně poněkud uniká. To samé si říkám při pohledu na řidiče v autech, kteří cestují sami a rovněž s rouškami. U těch mám strach, aby se neudusili a nenabrali mě. Cestovat do zahraničí nelze vůbec, což těší řadu našich spoluobčanů, zejména těch, kteří již osočovali všechny lyžaře po jejich návratu z Itálie nebo Rakouska v mylném domnění, že nebýt jich, koronavirus v Česku nemáme. O to větší zadostiučinění museli pak naopak pociťovat tito lyžaři poté, co lékaři potvrdili, že tato skupina v případě nakažení nepociťovala žádné nebo jen mírné příznaky choroby.

7. Jen velmi sporadicky sledovat televizní noviny, poslouchat rozhlas, číst noviny nebo časopisy a prohlížet webové stránky, kde jsme bombardováni informacemi o počtech nakažených, mrtvých, polomrtvých a ještě nemrtvých a jen nenápadně o těch, co se uzdravili. Toto doporučení nevyplývá ze žádného nařízení vlády, nicméně ho považuji za prospěšné pro všechny, kdo nechtějí skončit v hlubokých depresích, resp. se z toho všeho zbláznit.

Při dodržování výše uvedených příkazů i doporučení (pod hrozbou velmi citelných sankcí) existuje reálná možnost, že se v dohledné době podaří nákazu zbrzdit a následně zastavit. A já pevně věřím, že při publikaci tohoto příspěvku je již nouzový stav ukončen a život běží v téměř normálních kolejích. Co nás nezabilo, to nás posílilo, a proto s novou dávkou energie po karanténních prázdninách můžeme začít uplatňovat nároky našich klientů na náhradu škody podle krizového zákona. Snad již bez roušek...

JUDr. Josef Vejmelka,
advokát
Vejmelka & Wüncch s. r. o.

Text byl uveřejněn v EPRAVO.CZ Magazine 1/2020

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)
- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)